

— Охоо, чакай! Я вижъ колцина сж! Единъ, двама, трима... Ей го Кочко съ новата шапка — моряшка... Току си я врътка... Биляна, Румяна, Цеца пъкъ навели глави като кокичета... Чудо! И Ачко, дебелиятъ, до тѣхъ, заклатилъ се като гжсокъ... Всички премѣнени. Кжде ли сж ходили? Само азъ... Но и азъ си имамъ нови дрехи... Чудо!

— На черква сж ходили, — добави Слави. — Да повикаме и тѣхъ ако искашъ?

— Тѣхъ? Хмм... Да кажатъ на баба. Остави ги... Не!

И Гочо смигна на Слави, грабна кошницата и козунака, прибѣга край дуvara и се мушна въ плѣвнята. Следъ него, като сѣнка, го последва Слави. Тукъ и дяволътъ не можеше ги намѣри.

Гочо разчупи козунака. Грабнаха по коматъ и заядоха лакомо, лакомо. Опитаха и яйцата. Чукнаха по едно, после второ, трето... преполовиха кошницата. Малкото Гочово коремче заприлича на надуга гайда.

— Ехъ, хичъ не ми харесва туй, гдето коремчето ми е малко — хичъ не ми харесва. Псне да имамъ дѣдовия коремъ, че да знаа защо живѣя, — измлѣска Гочо.

И тъкмо чукнаха последнитѣ две яйца отъ кошницата, предъ отворената врата на плѣвнята се показва Гочовата баба съ тояга въ ржка.

— Ненаситникъ! И тази беда ли можа да ми напдравишъ! Ами ти бре? У васъ нѣмате ли? Да пукнете дано, просяци съ просяци! Изъ носа ви да излѣзе!

И баба Станка се спуствна срещу тѣхъ съ тоягата. Започна страшна гонитба. Сламата въ плѣвнята хвърчеше като по вършитба. Задими се. Баба Станка се блещѣше подъ очилата, пухтѣше заморена.

— Ще ми паднете вие, ще ми паднете! — крещѣше тя.

Гочо скачаше като заякъ, блѣскаше се о сламата, пухтѣше като влакъ съ пълния си коремъ. Най-после се проврѣ между краката на баба си и изфуча навънъ.

Слави пъкъ се покатери по сламата, проврѣ се като котаракъ между стената и керемидитѣ и цопна задъ плѣвнята. Оттамъ лесно премина двора и съвсемъ се изгуби отъ очитѣ на баба Станка.

Гочо се прибра късно вечерята. Промъкна се мълчешката въ кжци, грохналъ отъ умора, изпокжсанъ, разчорленъ. Ала баба Станка го изварди, посрещна го съ тоягата и му хвърли на връхъ Великденъ такъвъ хубавъ пердахъ, че нито едно негово чудо тоя пжтъ не можа да го спаси отъ жилавата тояга...

Владеймиръ Селяновъ

